

Fer Svínoy at doyggja út?

Tað mest átøkiliga prógvíð um hetta er, at skúlin í ár er stongdur, tí einki skúlabarn er í bygdini, sigur Óli Jacobsen í Havn, sum hevur ferðast í Svínøynni í summar.

Hann heldur, at tær smáu bygdinarnar kanska kundu gjørt meira um seg og komið við uppskotum til røttu viðkomandi um, hvat kann gerast fyrri at varðveita teira samfeløg.

Í ár fór eg við familjuni til Svínøyar at ferðast í staðin fyrri at fara uttanlands.

Sigast skal beinanvegin, at betri háttur at halda frittíð finst ikki. Svínøyr er ein perla í allar mátar. Oyggjin er vøkur og rættiliga slætt er, so tað ber til at fara um stórar partar av øynni uttan at overva seg ov nógv. Fólkið var stak blítt, og tú

kendi teg at kenna tey flestu, áðrenn farið varð avstað aftur.

Tað er lætt at koma til Svínøyar. Úr Hvannasundi er tað bert góður hálvur tími, um lagt verður at á Eiðinum. Tá er ein lóta at ganga heim bygdina, meðan tað er góður tími at sigla, um lagt verður at í sjálvari vikini. Tað er annars sjáldan so vánaligt veður, at ikki kann leggjast at í øðrum plássinum. Fartur er hvønn dag og onkrar dagar tvær ferðir. Eisini er sjálvsagt møguleiki fyrri at fara við Snipuni, men tað er ein onnur søga.

Tó er tað syrgiligt at siggja, hvussu eitt so frálíkt samfelag sum hetta í veruleikanum er við at

doyggja út. Tað mest átøkiliga prógvíð um hetta er, at skúlin í ár er stongdur, tí einki skúlabarn er í bygdini! Tey eldru minnst, at tað vóru 40 skúlabørn. Síðan er talið bert minkað, soleiðis at aftaná summarfritíðina er einki barn eftir.

Útlitið fyrri at skúlin skal opna aftur er heldur ikki so ljóst. Tað eru bert tvey børn tilsamans í bygdini, og tey eru 3 og 1 ára gamalt. Tað eldra av hesum børnunum kann roknast at fara í skúla um 4 ár!

Útlitið fyrri nakran serligan vøkstur í barnatalinum er heldur ikki serliga gott. Yngsta fastbúgvandi kvinnan í øynni er í 30-unum og tann næstýngsta er í 40-unum!

Nakrir ungir dreingir eru fastbúgvandi á øynni, men tað einsamalt loysir nú ikki barnatrúppulleikan, hóast tað frættist, at onkur av teimum hevði gentu, og at ætlanin var at búsetast í øynni.

Eitt er tó vist. Og tað er, at skulu slik samfeløg sum Svínøyr varðveitast, sama skil sigst at vera í Fugloy, so skal nakað heilt álvarsligt gerast. Bert at tosa um bygdamenning er tann vissi undirgngur. Men spurningurin er hvat, og tað kann eg ikki geva nakað svar uppá.

Vanliga niðurlagið í Svínøyr var, hvat ein skal gera her úti. Svárið má vera at fáa til vega arbeiðspláss. Vit hava upplivað at nýttar verða hundraðtals milliónir til berghol, og alt gott um tað. Hetta er eisini ein fyrirtreyt fyrri summi småpláss. Men bert við at nýta ein litlan brotspart afturat kunnu arbeiðspláss fáast til vega, sum kunnu gera tað møgult hjá fólki at livbjarga sær og gera tað møgult at byggja sær eina framtíð á plássinum. Og røkkur tað privata ikki til her, má tað almenna taka um endan.

Nú er sjálvsagt fleiri møguleikar fyrri arbeiði, men tað hevur jú verið frammi at gera tað lønandi at virka saltfisk á slikum plássum. Hetta hevði kunnað økt um útróðurin og vildi í hvussu er givið nakað av arbeiði í bygdini. Ein fyrirtreyt fyrri hesum í Svínøyr er tó, at teir fáa ein bátahyl. Meðan vit vóru har úti var ein maður frá landsverkfrøðinginum og kannaði møguleikan fyrri bátahyli. Sum tað skiltist var eingin avgerð tikin. Men tað kann eingin ivi vera um at ynskja svínøyingar bátahyl, skulu teir eisini hava hann, um hetta kann vera við til at tryggja framtíðina hjá øynni.

Nú havi eg einki skil fyrri skúlskapi, men á hesum smáu plássinum fær skúlskipanin skuldina

Linda hevur verið og keypt mjólk

Skúlin stongdur eingi skúlabørn

